

Felvidéki Híradó.

P O L I T I K A I H E T I L A P.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Egyes szám ára 20 fillér.	

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, a hirdetések és előfizetési pénzek a kiadóhivatálra czimezve Turóc-Szent-Mártonba küldendők.

— Hirdetések legutányosabban, árszabály szerint. —

Lapunk számára hirdetéseket — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetői iroda elfogad. Nyitlert soronként 40 fillér.

A magyar nemzet felsőbbsege.

Irta: Dr. Vutkovich Sándor.

Hazánkban a XVI. századig nem volt nemzetiségi párt. A történelem igazolja, hogy a nemzetiségek nem gravitáltak kifelé. A *tót, német, román és szerb* büszkén vallotta magát magyarnak. A *szászok* sem áskálódtak. Igen természetes tehát, hogy a régi századokban kellett volna a *nyelvségységet* megteremteni. De hát ezt nem engedte a magyar nemzet lovasias érzülete s a neveltség menő libát-lévi volt, mely immár annyi bajnak vált kitérőjévé.

Hazánk régenté három tengerig terjedt s Európának egyik legnagyobb birodalma volt, a *nemzetiségi érzélem* pedig egyáltalán nem volt kifejlövése s mint *Kossuth* mondja, in abban az időben a magyar nemzet legkisebb gondot fordított volna a magyar nyelv általánosság tételére, birodalmában a *nyelvségységet* a legnagyobb könnyűséggel, csaknem ellenzés nélkül vihette volna keresztül, úgy, hogy ma Magyarorszában más, mint *magyar* nyelv nem volna hallható.

Mit tettek azonban a nemzetiségek? A mikor ugyanis a magyar törvényhozás kimondotta minden nemzetiségnek polgári egyenlőséget s a mikor az ország legvagyonosabb és legműveltebb osztályának nyelvét a szükség s történeti jogom alapján a holt latin nyelv helyébe államivá dekretálta, akkor a nemzetiségek nem adóztak hálás elismeréssel az állami nyelvnek, hanem saját nyelvük *győgyen*gő uralmát követelték az államban. Vajjon pedig ki tartotta fenn ezt az országot? Kérdhetjük büszke önértéssel. Nemde az uralkodásra egyedül hivatott magyar nemzet, mely az országot nemcsak fenntartotta egész épségében, megvédte szabadságát s egyenlő jog szerint élt az ország minden nemzetiségével. Az állam mindig *magyar* volt s a nemzetiségek a magyar nemzettel együtt alkották az *oszthatlan politikai magyar nemzetet*. Az állam, a haza közös volt s a hazafiság ugyanazon forrásból táplálkozott.

Csoda-e tehát, ha a magyar államalkotó faj, mely teljesen önmagára van hagyva, saját elemének erősítésén fáradozik. Nem jogosult-e abbéli törekvése, hogy mint az államalkotásra egyedül hivatott tényező, melynek ezer éves alkotmánya van, az *állami nyelvet* meg akarja szilárdítani?

Ki vonhatja kétségbe, hogy nemzetünk, mely egyválagos állameszmével s alkotmányával az életre valósnak már annyi jelét adta s mely mindenkit egyenlő jogu tagjának ismert a magyar politikai nemzetnek, végre valahára rástíti az országra hazánk egységes politikai jellegét? A magyar nemzeti államnak sarkalatos pontja az állami nyelv. A magyar nyelvnek — sajnos — az országon kívül *nincs hazája*, holott a többi itt lakó nemzetiségnek megvan másutt nyelvének gyökere.

Hazánkban a sok nyelvű közigazgatási és juridikai kormányzat egyenlő volna az állami nyelv lebukasztásával. Magyarország nem lehet föderatív állam, a szerves államkormányzatban ez képtelenség. Tévednek azok, a kik a Helvetia cantonalis intézményeire hivatkoznak. Az állami politikai viszonyok nem hasonlíthatók össze a miénkkel. Szabad ugyan Helvetia, de nemzete nincs, hazája pedig csekély.

A magyar nemzet politikai szelleme a magyar nemzet eszméjében él. Nálunk más államalkotás nem is képzelhető, mint a magyar.

Ebben a névben: Magyarország benn van hazánk történelmi és nemzeti típusa. Ennek az országnak már régen végre kellett volna hajtani a *politikai egybeforrás*ozás nagy munkáját.

Az állami egységben azonban nemzeti egység kell. A nemzeti egység pedig a magyar nyelv kultuszából fejlődhetik.

Nekünk nemcsak arra kell törekednünk, hogy hazánk lakói szeretettel s minden utógondolat nélkül vallják magukat polgároknak, hanem egyuttal az legyen a végcélünk, hogy ennek a hazának minden polgára ismerje meg hazánk történelmét, költészetét, nemes indultait, érzés- és gondolatvilágát, mert akkor meg vagyok arról győződve, *szászorta* jobban fog ragaszkodni ehhez a földhöz, a mely neki szabadságot ad s egyenlő jogokat biztosít. Ekkor aztán bizonynyal undorral fog a polgárság elfordulni a nemzetiségi agitátoroktól.

Pánszláv fantázia kalandozása.

A „Nár. Nov.” s „Slaviansky Viek” című lapból egy különös közleményt reprodukál, a melyet Gorlov V. A. írt, s a „Nár. Nov.” *győgyörök* mond, a mely jelzővel elég vigyázatlanul a tót túlzók politikájának azt a részét is elárulja, a mely ellen Markovics-Valeščák-ék kézzel lábbal tiltakoznak, a mikor magyar bíróság előtt állanak. Lássuk csak annak a „győgyörtséges” cikknek az eszmemenetét! A cikk az *egész szláv*szágról beszél és azt fejtegeti, hogy kik és mik akadályozzák annak egybeolvadását, egészségét (elost) délen és északon. A délit nem értekel minket; északon — ugymond — Olaszország Odebergi rendkívül erős a németek nyomása a szlávokra, a mely csak a csehek által támogatott morvák részéről talál némi ellentállásra, bár itt is állandó szövetségesekkel, a magyarokkal együttműködve, a keletre irányítják egész nyomásukat. „A tótnak megvan az a reményük, hogy még jobb időknek érnek. De vajon nem mindegy-e, ha a németek helyett az egyik oldalról a magyarokkal találják magukat szembe a másik oldalról? Vajjon remélhető-e, hogy a németek és magyarok nyomását ki fogják-e bírni az itt lakó morvák és tótok? Vannak ugyan emberek, a kik azt mondják, hogy néhány év múlva Ausztria szláv népei föderatívba lépven, gátat fognak vetni a német invázióknak. De, ha ez sikerülne is Morvában, vajjon lehetséges lesz-e Magyarországon is? S ha a magyarok a Morva völgyében felhaladva a hódításukban megállított németekkel egyesülnek, mi az eredmény? Nem mindegy-e, akár a németek, akár a magyarok bírják a Kiskárpátokat és az Odera partjait, ha azokat a szlávok elvesztik? A hal még sohasem mondotta meg a szakácsnak, hogy mi kedvesebb neki: főve vagy süllve kerülni az asztalra. Ezt felejtik el azok, a kik a németek részéről fenyegető veszedelmele utalnak, de a magyarokról megfeledkeznek. Az országrak magyar szlávok saját erejükből sohasem védekezhetnek eredménytelen a Németország és Magyarország által támogatott németek ellen. Békés uton a magyarországi szlávok sohasem szabadulhatnak fel, mint a hogy itt-ott az országrak szlávoknak sikerült. Ha ez nekik mégis sikerülne, a németországi hadsereg azonnal átlenne a határt s ha Országrak ezidő szerint nem áll szövetségi viszonyban Németországgal, ő is kénytelen lesz közeledni seregével. Tehát mindenesetre háboru, s így a szlávság egységét fenntartani mindenképen háborút jelent. A nemzetközi barátság szép dolog, de ha meggondoljuk, hogy mivel fizetnek a szlávok ezen nemzetközi békéért, lelkesedésünk lehold. Vessünk egy pillantást a históriára. A nyílt harez mindig kisebb szerepe-éltenség volt roánk nézve, mint a béke, nola az orosz nemzet meghazudtolta azt a közmondást, hogy: „Chudoj mir luče dobroj sorry”. (A sovány béke jobb a kövér háborúnál!) — Szívesen elhisznék, hogy ez a fejtegetés talán az is találkozik némely tót túlzók politikai hiszekegyével, de vajjon hogyan egyeztethető

össze a tótok forradalmát, a magyarok ellen való fölkelését nyíltan hirdető pánszláv cikk diésőitése a „Nár. Nov.” írójának *magyar honpolgári* állásával és lelkiismeretével?

Felsőmagyarország — cseh kolónia.

Pilat Adolf, a prágai Zivnostenská banka disponente, egy tanulmányt tett közű Felső-Magyarország részvény-társaságairól, a melyben kiemeli, hogy a tót vidéknek természeti gazdagságait az idegen tőke aknázza ki s a menyiben e tőke nem idegen, ez eschellenes módon használtaik fel. Ez okból felhívja a cseh tőkepézeseket, iparosokat és kereskedőket, hogy *Magyarország tót vidékét kolonizálják*. A prágai *Čas*, a melyből a fenti sorokat átvettük, megjegyzi, hogy Pilat felhívása épp kapóra jön most, a mikor néhány millió korona cseh pénz vétetett ki a „Böhmische Sparkasse”-ből s a mikor e pénzzel nem tudnak a tulajdonosok mit csinálni. — Tehát Felső-Magyarország Pilat ur jóvoltából cseh kolónia lesz, mert szerinte a cseh pénz nem idegen pénz nálunk és Felső-Magyarországon nem szabad a csehek ellen dolgozni, minthogy a csehek a holdbeli cseh-tót „nemzet-egység” révén atyafiságban állanak velünk. No, mi ugyan nem kértünk sem a cseh pénzből, sem a cseh atyafiságból s erre vonatkozó okainkat már ismételtelen elmondottuk.

A magyar iparosok védelme a Felvidéken.

Ma már mindannyian valljuk, hogy a nemzetiségi túlkapasokkal szemben a legbiztosabb védelem a közgazdasági tevékenység, a mely irányban már is minden oldalról megindult a mozgalom. *Graf Esterházy* János, ez a lelkes magyar főúr, a ki nemrég megjelent broszurájában a szláv áramlatokat ismerteti és élénk tollal eseteli ennek az áldatlan féltelenkedésnek veszedelmét, még az *öz* folyamán bizalmat érkeztetett tartott több felvidéki tekintélyvel abból a ezébből, hogy az egész Felvidéket behálózó hatalmas magyar pénzüzetetnek vetessék meg alapja. Az egyes varmegyékben is mozgalom indult meg ez irányban, sőt maguk a már létező hazafias irányu pénzüzetet is sorompóba léptek és esetleg atól sem idegenkednek, hogy bizonyos akció teljesítésére egyesüljenek.

Nevezetesen, hogy a jelzölges kölcsönöknek oly alacsony kamatláb mellett leendő konvertálásai lehetővé tegyék, a mely mellett a *Táttra* és a többi nemzetiségi pénzüzetet a harezot nem folytathatnak.

Nagy a reményünk arra, hogy ezeknek a megindult mozgalomnak, az intéző körök előtt fekvő memorandumoknak mihamarább meglesz a maga gyakorlati eredménye, a melynek támogatása elől az államhatalom sem zárkozhatik el, mert hiszen a kérdés fontosságát ott is méltányolják és tudatával vannak annak is, hogy első sorban a földművelő gazda népet kell kiszabadítani a tót túlzók kezei közül, meg kell szüntetni azt a függet, a melybe ezek a nemzetiségi pénzüzetekkel szemben kerültek.

Ha figyelembe vesszük azt a befolyást a melyet a *Táttra* és a többi hasonló czélú nemzetiségi pénzüzetet a Felvidéken majdnem háborítatlan gyakorol, hogy ennek alkalmaszattal a népet minden kínálkozó alkalommal valósággal terrorizálják, — örömmel konstátáljuk, hogy ennek a szabadon folyó lélekvasárlásnak ma-holnap vége lesz.

De nem kevésbé fontos dolog az is, hogy a *felvidéki kispárosok védelméről* is gondoskodjunk.

Nemcsak azért, mert a kispáros anyagi helyzete sem jobb a földművelő gazdáénál, hanem azért is, mert az iparosok a kisebb-nagyobb központok lakván, inkább ki vannak téve a sürűbb érintkezések a tót agitátorokkal, a mihez járul még az is, hogy a kispárosok közül többen olvasnak, mint a földművelők és azok már nemcsak a tót túlzók, de a csehek fondortodásainak is ki vannak téve.

Számtalan esetet tudnánk felsorolni annak igazolására, hogy a Felvidékre kerülő magyar iparos a tót nyelvet a mindennapi szükség hatása alatt nemcsak megtanulta, de azt családjaiba is átplántálta és hogy üzleti érdekét ne veszélyeztesse, néhány év múlva már a Domban táncol a tót korifusokkal, a kik nagy szívséggel fogadják, paroláznak, koczinának is vele, de megrendeléseikkel is fölkeresik és így annyira érdek-közösségbe vonják, hogy annak a szegény iparosnak már csak elvéve jut eszébe, hogy anyja, apja, testvérei, a kiktől ideszakadt, tulajdonképen magyar emberrel s talán neki is annak kellene lennie: úgy is éri szívében, hogy igenis magyar, de környezete mártónak tartja és ő sem meri magát nyíltan magyarnak vallani. Ha mégis teszi, — keservesen megfoklól érte, mert sem megrendeléshez nem jut, sem kölcsönt nem kap, ha arra szorul.

És hány különféle formában ismétlődik ugyanez! És mit teszünk mi ezzel szemben a magyar kisiparos védelmére?

Semmit.

Társaságunkba be nem fogadjuk, megkülönböztetésül nem gondoskodunk, érdekeit nem istápoljuk.

Egyszóval, magunk vagyunk okai annak, hogy a magyar kisiparos szemlélő láttára tótosodik el és rohan a pánszlávizmus ölelé karjaiba.

Örömmel kell tehát üdvözölnünk a *Felvidéki Magyar Szövetséget* azt a programját, a melylyel a kisiparosok védelmét is munkájukba vonta. Elhöz a programhoz még hozzászólnok alkalmilag, most csak főbb vonásaiban öleljük:

Addig is, míg az önálló vámtérlet beáll, hívja fel a Felvidéki Magyarok Szövetsége az országgyűlést és a kereskedelmi kormányt, hogy Felvidék különböző pánszláviz gőzpontjai gyárakat és ipartelepeket állítson fel, melyek a nép minél nagyobb rétegének ipari kerestető, illetve fogyasztási képességét gyarapítsa. A gyárak vezetésé felültentül és kizárólag magyar kezre bízandók. A támogatásra érdemes tót iparosok a kormány részéről anyagi és erkölcsi segélyben részesítendők.

Hasson oda a szövetség, hogy a felvidéki kisenber (kisiparos, munkás, kisgazda, kiskereskedő) hitelnek kiéltézésére — az egész Felvidékre kitorjeszkedőleg, magán kezdeményezésből olyan hatalmas, magyar hitel-szervezet létesíttessék, mely a kormány által — törvény-erővel létesített — kellő támogatásban részesíttessék. Ennek a hitel-szervezetnek feladata ne az annyira elhárított nyereszkedés és uszora, hanem a nép tényleges felségítése legyen. Ez szükséges azért is, mert a kis emberek támogatására az 1898. XVIII. t.-cz.-en alakult „Országos Központi Hitelszövetkezet” is csak a nyereszkedő vállalatok közé lépett, melynek a kormány egyik fő nyereszkedő részvényese.

A szövetség csoportosítsa a felvidéki kisiparosságot érdekeik megvédésére, továbbá állami vagy nagyobb magánmunkálatok elnyerésére, avagy egyéb érdekeiknek valamennyi hatóságánál leendő védelmére.

A felvidéki ifjabb iparos nemzedék elméleti és gyakorlati kiképzetésére szempontjából törekedjék a szövetség arra, hogy tótok lakta ipari központokon — bármily uton — különféle ipari szakiskolák létesíttessenek, ahol az egyes szakismereteknél kivül a magyar történelem és alkotmány tanítására is különös gond fordíttassék.

A tót, illetve a felvidéki kis és házi ipari termékek terjedése és kelendősége érdekében a szövetség szóltassa fel a Felvidéket és az ország figyelmét. Erre nézve a termékek megismerése végett tót lakta vidékeken, alkalmán adtán házi és egyéb ipari kiállításokat, vagy vásárlásra szolgáló időleges bazárokat rendezzen, és azoknak forgalomba hozataláért Budapesten lépjen érintkezésbe nagyobb diszintáru kereskedőkkel s különösen a már létesített vasuti árusarnokokkal.

A felvidéki kis és házi iparosok, munkások felmerült sérelmeinek orvoslására a szövetség évről-évre, a felvidék más és más helyén hívjon egybe jogorvoslati követelő kongresszusokat, melyekben a szükséges lépések megtételére intézkedések állapíttassanak meg.

A legfőbb vidéki ipari hathatós védelme szempontjából a szövetség a kormánytól és az országgyűléstől erőlyes intézkedést követeljen aziránt, hogy a szomszédos osztrák tartományokból: Morva és Csehországból, Galiciából beáramló hitvány ipartermékek minden jogosultság nélkül piacot ne foglaljanak.

Ipari és munkásügyi kérdésekben a felvidéki különböző helyein, minél gyakrabban szaktudományos és szórakoztató felolvasások és értekezletek tartassanak.

A felvidéki kisipar megismerése szempontjából az ország különböző helyeiről a felvidékre tanulmányi kirándulások szerveztessenek.

Követeljen a szövetség erőlyes munkás és ipari-velémi törvényeket.

Minden felvidéki vármegye tótlakta gőzpontján ipari- és munkásügyi ügyvivő bizottság állíttassék fel, mely a saját területén felmerült összes esetek érdekében a szövetséggel, illetve annak későbbben létesítendő ipari és munkásügyi szakosztályával folytonos érintkezésben legyen.

HIREINK.

— **Személyi hírek.** Ifj. *Justh György*, Turóczvármegye főispánja, a hét elején Budapestre székelyére visszaközött. — *Berecz Gyula* kir. tanfelügyelő, lapunk szerkesztője, a hét folyamán Budapestre utazott, onnan pedig Vácra, ahol egy heti fogságát, a melyre párbaj vétség miatt ítélték, kitölti.

— **Új erdőfelügyelő.** A *Janthó János* kir. erdőfelügyelő nyugdíjaztatása következtében már majdnem két év óta üresen álló t.-sz.-mártoni kir. erdőfelügyelői állásra, mint jó helyről értesültünk, tegnapelőtt érkezett le Ö Felségétől a döntés, a melylyel *Széky Mózes*, jelenleg nagyszabeni alerdőfelügyelő, nevezettik ki. *Kolossy Béla* kir. alerdőfelügyelő, a ki eddig a hivatalt vezette, továbbra is T.-Szt.-Mártonban marad.

— **Hangverseny.** Arra a n-gyszabású hangversenyre, a melyt *Boldis Ignác* polgári és felsőkereskedelmi iskolai igazgató mához egy hétre, márczius 15-ének megünneplésére rendez, a meghívók már szétküldettek. Ennek szövege a következő: Meghívó a turóczszentmártoni áll. polgári és felső kereskedelmi iskolának 1903. évi márczius hó 15-én, az iskola tornatermében több műkedvelő szives közreműködése mellett tartandó hangversenyére. Kezdeté delután 5, vége 7 órakor. A tiszta jövedelmet a szorgalmas tanulók jutalmazására szolgáló iskolai alap gyarapítására fordítjuk s a felülfizetéseket az iskola évi Értesítőjében nyugtazzuk. Belépti díj: számozott ülőhely az első öt sorban 2 kor., a többi sorokban 1 kor. Jegyek előre válthatók Moskóczi Ferencnek könyvkereskedésében. Műsor: 1. Nemzeti dal, *Petőfi Sándortól*; zenéje *Egryssz Benitől*, éneklő a polgári fiú- és leány-, valamint a felső kereskedelmi iskola tanulóiból alakult nagy iskolai vegyeskar (300 énekes). Ugyanezt szavalja Papp Endre, felső keresk. iskolai tanuló. 2. Részletek *Erkel Ferenc* „Hunyadi László” dalművéből. Zongorán és harmóniumon előadják Soest Alice úrhölgy és Dittert Ferenc úr. 3. Magyar népdalok, vegyeskarra alkalmazta *B. I.*, éneklő az iskolai vegyeskar. 4. A haza és szabadság eszméje *Petőfi Sándor* költszetében. Ez alkalmazma írta és felolvasa *Boldis Ignác*, igazgató. A felolvasással kapcsolatban álló költszeteket szavalják: Fischer Bianka, Nagy Margit, Obuch Emilia és Ruttkay Edith polgári leányiskola; — Híks Antal, Knöpfelmacher Ottó és Hraske József felső keresk. iskolai tanulók. 5. a) Csataban, *Petőfi Sándortól*, zenéje *Boldis Ignác* tól, éneklő az iskolai vegyeskar. b) Szülőföldem, *Erődi Ernőtől*, éneklő a női kar. 6. Magyar ábránd, *Széky Imrétől*, zongorán előadja Moskóczi Margit úrhölgy. 7. *Petőfi Hortobágyon*, *Várdai Antaltól*, melodramái zenéje *Kún Lászlótól*; szavalja Kossuth Ella úrhölgy; hegedűn és zongorán kísérik *Boldis Desző* és Dittert Ferenc urak. 8. Régi magyar nóták „Ocsay brigadéros” sziműből, átírta *Kún László*. a) Tárogatás, b) Tábóri dal, c) Hej Rákóczy, Bercsényi . . . d) Balogh Adam nótája, e) Erdélyi hadjutandék, f) Szerenád, g) Csinom Palkó . . . Előadja a vegyeskar, a magánrészeket éneklő Dr. Badinyi Béla úr, a hegedű- és harmónium-részt előadják Dittert Ferenc és Boldis Desző urak.

— **Márczius 15-ike Turócz-Szent-Mártonban.** A Turóci Magyar Olvasóegyesület és Társaskör az idén is megünnepeli márczius 15-ét. Este 8 órakor a megye ház nagy termében társas-vacsora lesz, a melyen hölgyek is részt vesznek. A társasvacsorát pedig — előrelátótlag — táncmulatság fogja követni. Kivánatos, hogy az Olvasóegyesület és Társaskör hazafias ünnepélyén a turóci magyar társadalom tagjai minél számosabban jelenjenek meg. A társasvacsorán való részvételre az elnökség besaját ki aláírás-iveket.

— **Vármegyei közgyűlés.** Turóczvármegye törvényhatósági bizottsága f. évi márczius hó 14-én, szombaton, és nem 16-án, a mint azt tévesen közöltük, tartja az évi tavaszi közgyűlést.

— **Megegyi közgyűlés.** Turóczvármegye állandó választmányja tegnap gyűlést tartott, amelyen a f. hó 14-én tartandó törvényhatósági bizottsági közgyűlés tárgysorozatát előkészítették.

— **Északmagyarországi Szinkertület** választmányja nemrég Igán tartotta meg ülését, a melyen gróf Csáky Zénó szepesi főispán, elnök; gróf Festetich Leo

országos szüntigy felügyelő, mint a bellügyminiszterium képviselője; Reisz Aladár szepesi alispán, mint a megyei szinpártoló szövetség alelnöke; Nógrády Lajos szepesi főjegyző, mint ügyvivő alelnök; Dr. Hajnóczy szepesi kir. tanfelügyelő, a szövetkezett városok küldöttjei és a kerületbe beléptt Zsolna város képviselőiben Mátrai Jakab és Tvrdy János vettek részt. A választmány örövedetes tudomásul veszi gróf Festetichnek azon kijelentését, hogy a bellügyminiszter a szinkertületnek az 1903. évre 6000 korona segélyt, a kassa-oderbergi és az államvasutak pedig a szintársulatnak kedvezményes jegyeket és a fűszerelés szállítására kedvezményes díjtételt engedélyezett. Nógrády alelnök terjedelmes jelentése, mely Halmai szingazgató működéséről és a közönség hazafias áldozatkészségéről magasztalólag nyilatkozik, egyhangulag tudomásul vétettet s ennek alapján Halmaival a szerződés 1 évre, 1904-re meghosszabbították. Kikötötték azonban, hogy az igazgató több történelmi tárgyú hazafias darabot vegyen föl repertoírjába, javítsa karszemélyzetét s ne járassék egyidejűleg két helyen. Zsolna város belépését nagy meglepődéssel fogadták, az augusztus 1-én szeptember 15-ig terjedő saison, vagyis a kiállítás tartamának 6 hetét a város részére biztosították. Tudvalévőleg Turócz-Szt.-Márton is ehhez a szinkertülethez tartozik, de hogy mikor kerül a sor reánk, arról még hírt nem adhatunk. Talán április elején.

— **Leo-ünnep.** A zónváraljai állami tanítóképző intézet f. évi márczius hó 1-én XIII. Leo pápa 25 éves jubileuma alkalmából Leo-ünnepélyt rendezett. A szép és megható emléktűnnyel programjából különösen Balázs Endre tanár felolvasását kell kiemelni a pápákról, mely ugy érdekes tartalmával, mint igazi műfogdal megalkotott alakjával osztatlan tetszést aratott. A meghívott beszédőt Melicher Rezső, intézeti hítkotató tartotta. Az ő ügybuzgalmának köszönhető különben a létkemelni ünnepély egész rendezése és kiváló sikere is. Az intézeti növendékek szabatosan előadott dalaikkal s szavalatukkal járultak hozzá az ünnepély sikeréhez.

— **Siketnéma intézet Körmozgásában.** Körmozgásbánya város annak idején megkereste Turóczvármegyét, hogy az ott felállítani tervezett siket-néma intézet költségéihez hozzájáruljon. Turóczvármegye közönsége egy albizottságot küldött ki ennek a kérdésnek a tanulmányozására. Ez a bizottság mult heti ülésén elhatározta, hogy a vármegye szegényalapsjából 10—20,000 koronának megszavazását fogja javasolni a közgyűlésnek. Avagy pedig olyan évi hozzájárulást, a melyből 1—2 növendék teljes ellátása fedezhető.

— **Eljegyzés.** *Draskóczy Arpád*, báró Prónay Blainiai uradalomának tisztartója, a mult vasárnap elfegyezte Csepésányi Ferenc, Turóczvármegye ny. tiszti főügyésének kedves és szeretetreméltó leányát, *Ilonkát*. Az eljegyzés csak esküvel körben történt meg Kis-Csepésnyben.

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter Vogel Rezsőt a turóczvármegyei számvétségügyi kirendeltséghez számgyakornokká nevezte ki.

— **Hazafias ünnepély Ruttkán.** A „Ruttkai Dalkör” folyó évi márczius hó 14-én este 8 órakor, azaz márczius 15-ének előestéjén a vasuti állomás I. II. osztályú éttermében hazafias ünnepélyt rendez, melyre a n. é. közönséget ezúttal is tisztelettel meghívja a választmány. Az ünnepi emlékbeszédet Krausz Sándor áll. tanító tartja s a dalkör előadói énekeit a kod. fönt-helyi zenekar fogja kísérni.

— **Műkedvelői színelőadás Trasztánán.** Mint tudósítók jelentik, a trasztáni gymnasium tanári kara által rendezett műkedvelői színelőadás s táncmulatság igen szépen sikerült. A város s a vidék intelligenciája teljes számmal képviselve volt. Sőt, amit örömmel emelünk ki, a polgári osztály is szép számban jelent meg, fényes bizonyosságú annak, hogy a magyarságot terjesztő színelőadások ellentétben másnemű mulatságokkal, melyek inkább kozmopolita jelenségek, minlíknább nagyobb és nagyobb tért hódítottak. Közönet illeti azonban a szerepelt műkedvelőket, a kik régi ismert erőf s fáradságot nem ismerve már több ízben kellemes s vidám estét szereztek a hazafias közönségnek, szép összeget a különféle jótékonycéloknak s sok dícséretet és elismerést önnaguknak. Úgyes s tudatos játéku mindvégig ébrentartotta a közönség érdeklődését s mindkét felvonás után vilharos tapsjufalmata fáradságukat. Az előadás tiszta jövevénye 150 korona volt. Ez alkalmából fellüllesztetk: *Zvada Ferenc* 20 korona, *Simala Lipő* 6 korona, *Freud Armin*, *Perlstein Sándor*, *Haluska István*, *Koválik Mór*, *Szonágh Tibor* 4—4 kor., *Singer N.*, *N. N.*, *Teichner Fülöp*, *Árvas János* 2—2 kor., *Houma József* 3 kor., *Koválik János*, *Molesán András*, *Maldonyi N.*, *N. N.*, *úy. Bugala Gyuláné*, *Hubertus Sándor* 1—1 kor., összesen 63 korona. Fogadják a nemessivő adakozók ezúttal is a rendezőség köszönetét.

— **Tót henezegés Zólyomban.** Múlt megbotránkozásal irnak a zólyomi lapok arról a merénylet számba nem újabb tót siklőről, a melylyel Zólyomban, ebben a hazafias érzelmi felvidéki városban, a hol magyarul már minden ember tud és csak a szolgálók meg napzamosok beszélnek még elvéte tótul, a Ludova banka nagy vörös tót plakátokn hirdette, hogy a kamalálat nagy szállította. Ezek a megbotránkozató nagy falragaszok azonban nem sokáig ékelenítették a várost, mert reggelre valamennyire kereszbe ragaszva széles fehér sávon nyomtatva ott olvashatták a figyelmezte ést: *Nyelvén él a nemzet!*

— **Országos vásár.** A mult hét első napján országos vásár volt Turóc-Szt-Mártonban. De dacára a kedvező időjárásnak, csak közepes vásár verődött össze. Eladó portéká volt elég, de a vevők nem igen tolongtak, mert az elmúlt évi rossz gazdasági viszonyai miatt népnék pénzsűkületben van. — Annál élénkobb és „népesebb” volt a kirakodó vásárt megelőző marhavásár, aminő még nem volt Turóc-Szent-Mártonban s a mely az alföldi, a nagy kecskeméti, debreczeni vásárokról emlékeztetett. Felhajtottak vagy 3000 drb szarvasmarhát és sok lovat s ennek a nagy kínálatnak az a furcsa következménye, hogy a marhabús kilója 8 fillérel — *drágult.*

— **Március 15.** A szucsányi magyar ifjúsági egyesület március 15-én nemzeti ünnepet rendez a Rosenfeld-féle vendéglő nagy termében. Az ünnepély este felé lesz megtartva s programja több szavalatból és hazafias dalokból és beszédből van összeállítva. Az ünnep után az egyesület faklyás menetet rendez a helybeli tisztóság támogatásával. Így akarja az egyesület a néppel a nagy napot megérteni.

— **Purim-bál** lesz Turóc-Szent-Mártonban f. évi március 14-én a „Dom”-szálloda nagy termében. Kezdetre este 8 órakor. Belépti díj személyenkint 2 korona, családjegy 5 korona. A tiszta jövedelem szegénysorsu gyermekek felruházására fordítatik.

— **Vesztett kutya** garázdálkodós. Rudnón, a hol a Klein Mihály kutyáját megmarta, a melyet azonban, csakhamar elpusztítani sikerült. A másik kutya azonban, hozatos házi eb vagy juhászkutya, még most is ott kóborol valahol a közeli falvakban.

— **Öngyilkossági kísérlet.** Egy szucsányi pék mesternél dolgozó legény szombaton este gyufaföldatott ivott. A házbeliek szerencsére hamarosan megtudták a dolgot és orvosot küldtek, ki gyors segítséget nyújtott a legénynek s így senmi baja sem történt, reggel már vígan árulta a kiflit. Nem tudják, hogy miért kereste a halált.

— **Vigyáznál kell a gyermekekre.** A mult heti vízváradások folytán az egész vármegye területén kisebb nagyobb balesetek merültek föl Turóc-Szent-Mártonban, a hol az állami iskolákhoz vezetű t minden oldalról vízzel volt körülzárva, rögöntött hidakat kellett emelni, hogy a tanulók az iskoláipletbe juthassanak. — *Tót-Pródnán* azonban, a hol az óvodához vezetű út egy partokon vezet át, a nagy víz miatt majdnem emberhalál történt, mert egy Dobák Emília nevű 5 éves kis leány a hírdőn a megduzzadt patakba esett. Életét csak annak köszönhetto, hogy a közelben levő Maszni János utána ugrott és kimentette. Ilyen körülmények között a szűk nagyobb vigyázni tal tartoznak gyermekeikkel szemben.

— **Sajtóper.** A budapesti kir. ügyészség panaszára Hurban Szélezárt a „Nár. Nov.”-ban megjelent „Nestávájner” (Ez nem lankadujón) ez. ezikké miatt is vól alá helyezte a bíróság s mind a két ügyben o hó 21-én lesz a főtárgyalás a budapesti sajtóbíróságnál. A kir. ügyész mindkét esetben a btkv. 172. §-ának 2. pontja alapján a magyarság ellen való igazgatás miatt indította meg az eljárást.

— **Dr. Rieger,** a nagy szlav apostol, a ki azzal is szerzett hírt és dicsőséget, hogy 1848-ban Kossuth Lajos ellen heves beszédekot tartva, a bécsiéket a magyarok ellen igaztá, de nem ért ezét, mert csakhamar menekülni volt kénytelen oman, hogy a Latour gróf sorsára ne jusson, — meghalt s a „Nár. Nov.” egy vezérézikket szentelt emlékezetének, nevét pedig gyszkeretben nyomatta ki. Ezen kívül. Mudroff Pál ügyvéd által, ki a lapot a temetésén képviselte, kosszurút küldött az elhunytak ravatalára ezen felirattal: *A „Nár. Nov.” a tótok nevében dr. Rieger patriarkának.* — Magyarországon két milliónál több tót ember lakik, kérdés, hányan bízik meg ezek közül a „Nár. Noviny”-t, hogy a nevében kosszurót küldjön?

— **A Turócmezeyi Jótékony Nőegylet** javára f. évi február 21-én megtartott műkedvelői szini előadás összes bevétele 711 kor. 10 fillér (hét százötven egy korona 10 fillér) volt, melyből 232 k, 28 fillérvnyi költészet leszámítva a fennvezetett jótékony czél javára 477 k, 82 fill. azaz Négyszázhetvenhét korona 82 fillér tiszta haszon maradt fenn, mely összeg a mai nap folya-

mán ő méltosga Justhné gróf Bathányi Mária úrnőnek, a Turócmezeyi Jótékony Nőegylet elnökének átadottak. A ritka szép anyagi sikerhez nagy mértékben hozzájárult a fellülzetők bőkezűsége, a miért fogadják a nemessivű adakozók a rendezőség hálás köszönetét. A fellülzetések, részben jegyváltások részletezése a következő: ifj. Justh György, Justh Ferenc 20—20 korona, id. Justh György, Justh Kálmán, Matuskovich Mihály, Rakovszky Iván, öz. Beniczky Mártonné, Ujhelyi Attila Schultsz Lajosné 10—10 korona, ifj. Rakovszky István, Rakovszky Iván (Bpest), Szüllő Géza 6—6 korona, Jóbb Gyözö, Kubala Alajos, Kufler Zsigmond, Graber Jakab 5—5 korona, Koller Blanka, Dr. Messinger Mór 4—4 korona, Bresztvanszky Gyula, Spitz Gusztáv, Toperezer Sándor, Wagner Arthur, Zányi Kálmán 3—3 korona, Bertsch Otto, Cseréi Emil, Cserviesek Béla, Dittter Ferenc, Ilgó László és neje, Kossuth Gyözö, Krees Gyula, N. N., Ivánka Zsigmond, Spitzer Albert, Székely Ferenc, Zvada Antal 2—2 korona, Draskóczy Árpád, Draskóczy Lajos és Steinhardt József 1—1 korona. Összes fellülzetés 198 (egyszázkilencvennyolc) korona. Turóc-Szent-Márton, 1903. február hó 26-án. *Reöthy Vladimír.*

— **Nyilvános köszönet.** A Reöthy Vladimír rendező ur kimutatásában említett 477 koronát átvettük s a Turócmezeyi Jótékony Nőegylet pénztárába tettük. A midőn ezt elismerjük, nem mulasztottuk el, hogy minálzoknak, a kik az oly szépen sikerült műkedvelői szini előadásban részt vettek, név szerint a buzgó és fáradhatatlan rendezőnek, *Reöthy Vladimír* tanár urnak, továbbá *Beniczky Akosné, Soest Alice, Kertész Gizella, Kossuth Anna Boldis Ilona és Lelechovszky Anna* urhölgyeknek és *Dittter Ferenc, Gosztovyi Gyula, Pávry Endre, dr. Bndinyi Béla, Koschatsky Rozsö, Bwoez Sándor, Witovszky István és Rázhga Ede* urnaknak, végül mindazoknak, a kik azon megjelentek s az érkölséi és anyagi sikert biztosították, egyenkint és együttvéve e helyen: is öszinte köszönetünkkel a nőegylestől névben ki ne fejeztük. Köszönetet mondunk továbbá Graber Jakab és Fischer Armin kereskedő urnaknak is, a szükséges burorok díjainak átengedéséért *Turóc-Szent-Márton*, 1903. március 5-én. *Justh Ferencné gróf Bathányi Mária elnök, Bánfi János.* jegyöz.

— **A „Magyar Iskola.”** 2-ik száma is változatos, érdekes tartalommal jelent meg. Tanulmányok különösen a bel- és külföldi tanügyi lapszemléje. A „Néptanítók Lapja” mellett minden felvidéki néptanítónak kellene ezt a lapot is olvasnia s reméljük is, hogy ez mihamar így lesz. Ugyancsak a „M. I.” ezen számából tudjuk meg, hogy Besztercebányán hazafias tót lap indul meg legközelebb, melynek főnökeja lesz a tót ajku népet hazafias szellemben és közgazdasági irányban oktanni, vezérelni. A lapot egy bizottság fogja kiadni, amelynek déln dr. Répási Mátyás, Zólyommezey hazafias alispánja áll, — szerkesztési és irni pedig zólyommezeyi tanfőnök fogják. — Ismételtlen slrgettük mi is egy ilyen tót lapnak a létesítést, csakogy egészen más alapon, mint a melyből a besztercebányai lap kiindul. Az ilyen lapnak könnyen érthető okokból eskakis a tót nemzeti törekvések *gocspontjain* van helye és jövője, ha az egész Felvidék tót lakosságára akar hatni: ott Besztercebányán csak helyi érdeke lesz a lapnak s szerény anyagi és szellemi eszközeivel még szűkebb körben sem fogja ellenőlyözhatni a fülzök sajtójának veszedelmes befolyását. Vajha adatainak bizonyulna ez az aggodalmunk!

— **Szökött katona?** A ruttkai vasúttállomáson egy jól öltözött úriember egy kézi tászkát bizott megörzés végett egyik vasuti alkalmazottára. Minthogy pedig a kézi börtön tulajdonosa napokig nem jelentkezett, a esend őrség közbéjöttével felbontották és abban egy teljes tüzer egyenruhát találtak. Valószínűen tartják, hogy valami katonaszökevény volt a börtön tulajdonosa.

— **Amerikából érkezett milliók.** Érdekes statisztikát olvastunk azokról az összegekről, melyeket az Amerikába kivándoroltak küldtek haza övéiknek. Így például az Arvamegyéből kivándoroltak kétföldi hétézszeres koronát küldtek a hazánkban visszamaradt hozzátartozóknak: a lipítomegyebeli egymillió három százezer koronát, a Nyitra vármegyéből kivándoroltak egymillió nyolcvézszezer koronát, a pozsonyvármegyebeli ötszázhetven ezer koronát, a töröcsnév vármegyebeli kétföldi százezer koronát, a turóc vármegyebeli kétszázhetven ezer koronát.

— **Globe Trotter.** A mi kedves Chrometz Endre barátunk, aki tudvaleg egyelőre a bír hadseregbe akart belépni s e végből gyalog indult el a nagy utra megyéknél, most Amerikából küldözött nekünk szorgalmasan az anxyzikáryakat. Most hét darab ilyen levelező-lapról számolunk be, a melyek Philadelfiából, Washingtonból, New-Yorkból és Baltimoreból vannak kelteve s az ottani postahivatalok bélyegét viselik. — Philadelfiából Baltimore városág három hosszú hidon ment át, a leg rövidlebbiken 1/2 óráig gyalogolt. Ez alkalommal nagy

bajban volt szegény világkörüljárónk. Egymásután két vasuti vonattal is találkozott s csak úgy menekült meg az elgázolástól, hogy a slipperek közé fűkdtt s a vonat aztán fölülte el-obogott. — New-Yorkból azt írja jan. 28. postabélyeggel, hogy, mivel a burokok el nem mehetett, most az a czélya, hogy, miután más nemzetek fira már ismételtlen tettek meg ilyen világ körüli utakat, hát ő meg akarja mutatni, hogy a magyar nemzet is létezik ezen a világon. Tapasztalásairól naplót vezet s abból felezi utiköltséget, hogy a saját arczképével ellátott levelezőlapokat árasit (ilyet még nem kapunk tőle).

— Két nappal később kelt lev-lapján üdvözöltte a Magyar érzelmi honfartásnak s jelzi, hogy febr. 4-én Clevelandba utazik. — Febr. 1-én azt írja, hogy meglátogatja a philadelfiai Magyar Műkedvelő Egyletet, amelynek pénztárosa Bantha József. Ez az egylet, mig e városban tartózkodott, szabad ellátásban részesítette s 10 dollár utiköltséggel látta el világjáró turóczi honfartásunkat. — Február 12-én már New-Yorkból ír, bemutatva lev-lapján képbén és szövegben a washingtoni „Congressional—Library” nevű nagy könyvtárpalotát, amelyre apróra meglektintett, úgy hogy a merteit is tudja. Egyik, Philadelfiában kelt lev-lapján azt írja, hogy a konzulatok és postahivatalok készséggel hitelesítik s látmozak könyvet, de segíteni nem segítik semmivel: jőformán az ott élő magyarok segítségével él leginkább s arról értesít, hogy szivesen küld bárkinek is látképeket azokból a városokból, ahol megfordul, aki töt ezíránt megkeresi és némilog segíti. (Czime: Mr. Andrew Chrometz, Hungarian Globe Trotter, Post Office Cleveland Ohio, Amerika.)

— **Sorozás Turócban.** A Tl. ezred hadkiegészítő parancsnoksága már értesítette Turóc vármegye alispánját, hogy f. évi sorozások Stubnyárfürdőn április hó 20., 21. és 22-én, Turóc-Szent-Mártonban pedig április hó 23., 24. és 25-én fognak megtartani.

— **A „Magyar Iparpártolás.”** ezim alatt kis füzetet írt s adott ki a helybeli felső kereskedelmi iskola volt növendéke, Schmidt Imre privyegyi takarékpénztári főkönyves vezető, a melyben a magyar kereskedelemmek az osztrák járom alól való felszabadításának szükségességét fejtegetti, bñk hével, mint számbavehető indokokkal. Ilyen élethe vágó kérdésekkel nem lehet v kurtán, így en passant elbanni, kivált ha tudjuk, hogy mily sokakon áll it a vásár.

— **A hullámsírban.** Mult vasárnap egy ismeretlen férfi hulláját fogták ki Ruttká mellett a Vágból, a „Dupná skála” előtt. A hullá már hetek óta lehetett a vízben, mert össze-vissza volt zuzva a jégtől, a homlokesonja pedig egészen hiányzott. A ruttkai temető halottas kamrájában felboncolták a hullát, a mely a ruházat után ítélve, egy ármegegyi parasztembernek a holtteste lehetett. Iir szerint árvávarjai volt.

— **Jön a tavasz.** A hó lassanként kezd olvadni, dertis napok következnek s már is látni fűtezőnkön kisebb-nagyobb sétáló társaságokat s még csak pár nap és bent vagyunk a tavaszban, melyet gyorsan követ a nyár. Legtöbb gondot okoz ezen különben árvá-vért tavasz és nyár hölgyeinknek, hogy milyen lesz a divat és kinek lesz elegánsabb ruhája. E ezébből legtanácsosabb *Böhm Albertné* helybeli varrodájához fordulni, a ki ugyszólva egyedüli Turóc vármegyében, ki sokoldalú szakismerete mellett a legmegbízhatóbb magyar varró. Ajánljuk t. olvasóink b. figyelmebe.

— **Mindonki tudja,** hogy a Mauthner-féle impregnált takarnyérpamag a legnagyobb termék adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad legszebb virág. — Szóval a Mauthner-féle magvak a legjobbak, készletei a legnagyobbak és árai igen olcsók.

— **Az Uranos kék,** a legkedveltebb ruhaképző szer, mert a kézzelvetelt legzebb kék szint szolgáltatja és minden tekintetben fellünlja az eddigi ilyenmi gyártmányokat. Előkelő háztartások és nagy mosónitözetek tanúsága szerint az Uranos kék a legjobb és legolcsóbb ruhaképző.

Szerkesztői lapok.

— P. J.-né, Budapest. A lapunk febr. 22-iki számában megjelent hírt sajnálattunkra nem *csókoljuk vissza*, mivel annak tartalmát tudósítottk, kinek levelet elküldöttük, egész terjedelmében tartva, és azt tanulni is bizonyítani kész. — E. Gy. Vác. All right! — M. J. Keckené. Hiszen ha mi „szőlőmészessé” is foglakozhatnánk! Nálunk csak a sápnak való tűzfűveséssel metzik ilyen tájt! — G. J. Tótróna. Nem kell oly tragie venni azt a dolgot. — A. márcs. 15. innepségekéről rövid értesítéseköt kérünk. — J. J. K. R. Tisztené. Teljes készséggel, sőt hazafias örömmel adunk hírt jól sikerült előadásokról. Legközelebb személyesen is informálunk az ottani társadalmi viszonyok felől és akkor majd megismerkedszünk arról is, a mi most jónak láttuk egyelőre elhagyni. Arra kérjük, hogy az előforduló napi eseményekről is értesítsen. — R. V. Helyben. Jókör kaptuk, de mit lehet számunkból kiszorult. — Tudósítók! kérjük, hogy egyéb hírek mellett a kivándorlási mozgalmakról is a vevések, gyümölcsök állásáról is hírtől-híre értesítsen. — **Hová???** — S. K. Lipó-Szent-Mik. A nyilatkozatot lapunk zártkör vetjük s ottani tudósítottk megalgátása nélkül nem is közölhetjük. A jövő számban majd rátérünk az ügyre.

URANOS-KÉK

Kizárólagos gyártói

HOCHSINGER TESTVÉREK VEGETÁRIUM GYÁRA BUDAPEST VI., Róza-utca 85.

RUHA-MOSÁSHOZ
a legjobb Kékítőszert.
Törvényesen védve.
Mosdintézetekben, háztartásokban a legkedveltebb ruhakéítő.
Olcso és fellímulhatlan!
kis üveg 24 fillér, tiszteri mosáshoz elegendő. — 1 nagy üveg 1.60 kor., 1/2 üveg 1 kor.
Kapható mindenütt.
Utánzetektől óvakodjunk!

A közelgő tavaszi és nyári idénynek ajánlja a hölgyek figyelmébe
Böhm A-né
Turóc-zvármegye legjobb hírt
varrodáját
Turóc-zst.-Márton Balkó szálló mellett Galoné házában

1778—1902. tkv.

Arverési hirdetményi kivonat

A znióváraljai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Tátra felsőmagyarországi bank részvény társaság végrehajlatónak Klaudinyi József örökösei végrehajtás szenvedő elleni 379 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a znióváraljai kir. járásbírósa területén levő Mosóc községben fekvő az u. o. 433. sz. tkvben foglalt Klaudinyi János, kk. Klaudinyi József, András, György, Mihály és Samu nevére írt:

- a) 1 t sor 504/a hrsz. „proti Klinu“ szántóra 877 korona,
- b) t 2 sor 610 hrsz. „dolu Csernákovom“ nevű rétre 167 kor.,
- c) t 3 sor 906/a hrsz. za „hornim Mlinom“ szántóra 296 kor.,
- d) t 4 sor 1021/e hrsz. „Jablounszke“ legelőre 20 kor.,
- e) t 5 sor 1247/a hrsz. „pod Jablonouszke“ szántóra 26 kor., továbbá a mosóczi 19. sztkvben felvett 1. 4/s urb. telek után járó 10. 11. a. urbéri közös erdő s legelő illetőségnek a B. 12—17. a. ugyanazok nevére írt 1/3 részére 42 koronában

ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903 évi márczius hó 31-ik napjának d. e. 10 órákor** Mosóc község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladattal fognak.
Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett ártolyannal számított és

az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék képes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni

Kir. járásbírósa mint telekkönyvi Hatóság
Znióváralján, 1902. november hó 28-án.

Janovják Károly
kir. albró.

53 sz. tk. 1903.

Arverési hirdetményi kivonat.

A turóczenzmártoni kir. járásbírósa mint tkv hatóság közhírré teszi, hogy Kapusza Ilavay Jánosnak Szjanta született Vojtik Zsuzsanna elleni végrehajtási ügyében a beszerelésbenjáró kir. törvényszék terület köréhez tartozó turóczenzmártoni kir. járásbírósa területén Noleső községben fekvő a nolesői 15. sz. tkvben A. I. 1—48. hr. szám alatt felvett s. B. 3. és 6. alatt 1/2 részben Szjanta született Vojtik Zsuzsanna nevére írt jutalékra 788 korona ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok **1903 évi márczius hó 30-ik napján d. e. 10 órákor** Noleső községben a községházánál megtar-

tandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alul is el fog adattal.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10% át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni.

Kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság.
Turóc-zst.-Mártonban, 1903. évi január hó 11-én.

Kolosy. kir. albró.

Hirdetmény.

Az árva közbirtokossági uradalom gazdaságának tisztavérű pinzgauai szarvasmarha állományából származó

7 darab 3/4—1 éves bika
6 „ 1—2 „ üsző

f. évi márczius 10-én délután 2 órákor Siroka majorban tartandó nyilvános szóbeli árverésen készpénzfizetés mellett eladatik.

Arva-Váralján, 1903. évi február 22.

Urad. gazdasági kezelőség.

Meghívás.

A „Turóc-zmegyei kertleli betegsegélyző pénztár“ t. cz. kiküldöttjeinek a

f. évi márczius hó 15-én, esetleg 22-én

délután 4 órákor Turóc-zst.-Mártonban az ipartestület helyiségében (9. házszám) tartandó

VIII. rendes közgyűlésére

Tárgyak:

1. Az igazgatóság és a felügyelő bizottság jelentése és az 1902. évi zárszámadások bejelentése.
2. A felügyelő bizottság választása.
3. 1 pót (munkavevő) igazgatósági tag választása.
4. 1 rendes (munkavevő) béke bírósági tag választása
5. Indítványok, melyek a közgyűlést megelőzőleg legalább 3 nappal előbb az irodában beadandók.

Turóc-zst.-Mártonban, 1903. évi márcz. 1-én.

Az igazgatóság.

Nálam kapható olcsó árakon a legjobb minőségű

műtrágya,

Superfosfát és Tomassalakiszt

valamennyi gabonafaj és burgonya trágyázására, valamint lóhere- és luczernavetések és mezők fejtrágyázására alkalmas több fajta

G Y P S.

Kívánatra szolgáló Prospektussal és vegyi elemzéssel.

Továbbá ajánlok a legolcsóbb napi árakon vető célokra szolgáló: árpát, zabot, nyári búzát, búkkönyvt, borsót, lencsét, babot, lóheremagot, bolhajt stb.

Löwy Mór,

gabonakereskedő Turóc-zst.-Márton.

Minden háziasszony

üdvözölhető, aki az egészség, takarékoság és józra való tekintetből a Kathreiner-féle Kneipp-malátát kávét használja.

Tiszteletteljes kérelem: A bevásárlásnál ne kérjen egyszerűen „malátát kávét“, hanem mindig határozottan — Kathreiner-féle — Kneipp-malátát kávét, s azt csakis az itt ábrázolt eredeti csomagokban fogadja el!

